

Semjénháza történetéből...

Alkalmanként a térséghez tartozó egy-egy település krónikáját olvashatják. A Semjénháza történetét bemutató írás forrása: az önkormányzat honlapja.

A település régóta lakott hely. A középső rézkor temetkezését csak innen ismerjük, a régészek hamvasztásos sírokat is találtak. A község első írásos említése 1373-ból való: Semyenfeulde (majd 1420-ban: Semjenhaza). E két azonos szerkezetű névalak egy Semjén, azaz Simon nevű személy házára, illetőleg földjére, birtokára utal, aki az első telepés lehetett ebben az időszakban. 1373-ban nemesi névben szerepelt először, majd településként 1420-ban említik meg.

A XVI. század derekán a falu egy része a kanizsai váruradalomhoz tartozott. 1531-ben Semjén Andrásnak 5 lakott és 8 pusztta jobbágytelkét említik. 1542-ben Semjen Ferencnek 5 portája volt ismert. Az 1548. évi török hadjárat során felégették a települést, de a lakosok még abban az évben visszaköltöztek, és 10 házat újra fel is építettek. 1566-ban újra pusztta, majd 1598-ban említik meg Bogach István 8 házat, aki akkoriban a Semjén család árendása volt. A település Kanizsa várának ostromát átvészelhette, mert még 1600-ban is fizetett adót.

A XVII. században ritkán lakott hely, a hódoltság alatt elpusztult. Kanizsa felszabadítása után először Nádasdy-birtok volt. Majd 1693-ban Gyöngyösi Nagy Ferenc vásárolta meg a Kanizsához tartozó javak részeként. Területe ekkor 70 kataszteri hold nagyságú, makoltatásra alkalmas erdő volt. 1719-ben már Inkey Jánosé, három negyedtelkes jobbágy élt itt. Lakói rendkívül szegények voltak: nem volt igavonó marhájuk, így sem szántani, sem vetni nem tudtak.

A település 1723-ban kezdett benépesülni. 5 év múlva Inkey János tényleges és örökölt birtoka. 11 jobbágy élt itt, köztük volt egy bíró is.

1750 körül többször említik a falut Pustarának, ezzel is utalva a pusztaságra. Ez idő tájt Gubics András volt a plébános, és Dominkó András a tanító.

1778-ban Inkey Boldizsár a földesura a településnek, melynek nyelve horvát, lakosainak száma pedig 211 fő (1789-ben 249 fő). A parasztok sorsa a XVIII-XIX. század fordulóján még súlyosabbá vált, amelyet az allodium megnövekedett szerepe váltott ki (jóllehet 1802-ben már 313-an laktak itt).

Az 1828-as adatok 103 adózóról, 41 jobbágyról szólnak.

Urbális falu, a terményekből kilencedet és tizedet szolgáltatnak, a gazdálkodás továbbra is kétnyomásos. Főleg búzát és rozstot temeltek, szarvasmarhát és lovat tenyésztettek. Kiválóak voltak a falu tölgy- és bükkerdői. A népszaporulat magas volt, a település határa pedig szűkös, ezért a lakosság egyre rohamosabban szegényedett.

A falu lakói közül többen is részt vettek az 1848-49-es forradalom és szabadságharcban. Kardos Sándor a csallóközi csatában esett el. A Zalavármegyei Honvédegylet megalakulásakor, 1867-ben Oprostyán Mátyás napszámos, Kodela István, Pintarics Jakab és Vlasics István földművesek hitelt érdemlően igazolni tudták, hogy részt vettek a szabadságharcban.

1857-ben a település határára már csaknem fele szántó, s egyre növekedett a rét és az erdő rovására. Ennek ellenére 1859-ben már Erdősfának nevezték a falut. A nyomorban sínylődő lakosság elkeseredettsége – a parasztságra kedvezőtlen – 1860. évi tagosítás után tovább nőtt. A nép az elkülönített urasági legelőre hajtotta állatait, amelynek következtében véres összetűzés alakult ki a parasztok és a cselédek között. Ekkor egy század katona szállta meg a falut, és ezen nyomás alatt meghunyászkodott a nép. A jobb minőségű földek ebben az időben még az Inkey családé voltak. A helyzet csak a milleniumhoz közeledő években változott: akkor Nagykanizsa forgalmas piacain könnyen értékesíthették termékeiket, amelyek főleg a kukorica, búza, rozs voltak.

A faluban a XIX. század végén is kevés volt a munkalehetőség. A lakosság közül sokan elmentek cselédként szolgálni. A település határa a XIX. század második felében történt átcsatolások révén ugyan 150 holddal gyarapodott, azonban a nyomorgó parasztokon ez sem segített. Többen közülük kivándoroltak Amerikába, hiszen az ott összegyűjtött 500-800 dollárnyi megtakarított pénz óriási vagyonnak számított a visszajövetelkor.

1890-ben került sor az első iskola kialakítására, amelynek épülete előtte kocsmaként működött. A tanító akkor egy tanteremben oktatott és nevelt.

Az I. világháború 22 halottat követelt Semjénházából. A Nagyatádi-féle földosztás során csak 100 kataszteri hold nagyság földterület került a parasztok kezébe, 600-800 négyszögöles parcellák formájában. A településen 1924-ben létesült elemi iskola, amelyhez gazdasági iskolát is kapcsoltak. Továbbra is egy tanteremben,

Semjénháza temploma.

de már két tanító végezte az oktatást. Csupán egy vegyeskereskedés és Hangya Szövetkezet működött, ezenkívül két iparos (kőműves, cipész) és egy molnár dolgozott a faluban.

1935-ben kövezett utat kapott Semjénháza, amely a település életében, gazdaságában lényeges változást hozott. A településen a XX. század elejétől a ló-, szarvasmarha- és sertés tenyésztés volt a legjelentősebb.

A II. világháború alatt (1942) óvoda is létesült a faluban. A világháború évei alatt 23 lakosát veszítette el a község.

1945-ben a Merkly-Belus földek felosztásakor 115 gazda részesült földjuttatásban, amely azonban messze nem elégített ki az igényeket.

1949-ben a településen 165 lakóházban 1017 személyt számoltak össze.

Semjénháza 1948-ban már hétosztályos általános iskola működött. 1953-ban új iskola épült, amelyet 1959-ben bővítettek. Az 1970-es évek elején még nyolcosztályos általános iskola volt a településen, ezt követően már csak az alsó tagozatosok oktatása folyt tovább.

1962-re a házak száma 204-re nőtt, míg a lakosság szám ekkora 998 főre csökkent. A népességfogyás üteme tovább gyorsult, ennek következtében 1997-re a település állandó lakosainak száma már 735 főre fogyatkozott.

Semjénháza lakossága ma 630 fő.

Sikeres pályázat Muraszemenyén

A Belügyminisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium által az „Önhibájukon kívül hátrányos helyzetben levő önkormányzatok támogatása” pályázat III. üteme november hónapban került kiírásra.

Muraszemenye Község Önkormányzata a kiegyensúlyozott működési feltételek, valamint a kötelező feladatok ellátásának biztosítására nyújtotta be igényét.

A központi költségvetési támogatás iránti pályázatuk pozitív elbírálásban részesült, mellyel a kormányzat döntése alapján 8.359.000 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesültek.

Ezáltal biztonságosabbá válik az önkormányzat működése a kötelező feladatok ellátásában.

BOGNÁR TRANS KFT

- BELFÖLDI ÁRUFUVAROZÁS
- KÖLTÖZTETÉS
- ÉTKEZDEI HULLADÉK ÉS HASZNÁLTOLAJ SZÁLLÍTÁS
- LEJÁRT SZAVATOSÁGÚ TERMÉKEK SZÁLLÍTÁSA
- PARKGONDOZÁS
- ÉLŐÁLLAT KIS- ÉS NAGYKERESKEDELEM

ZALABOLDOGFA, Rákóczi u. 8.
Telefon: 30/851-0452 • 30/746-5329
E-mail: bognartrans@zelkanet.hu